

MİMARLAR ODASI
ANTALYA ŞUBESİ

**ULUSLARARASI ESTETİK SEMPOZYUMU:
“KENT ESTETİĞİ”
02-04 Kasım 2017,**

**Akdeniz Üniversitesi Mimarlık Fakültesi
Konferans Salonu, ANTALYA**

ÖZET KİTABI

**INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF
AESTHETICS : “AESTHETICS OF THE CITY”
02-04 November 2017,**

**Akdeniz University Faculty of Architecture,
Conference Hall, Antalya – TURKEY**

ABSTRACTS BOOK

**ULUSLARARASI ESTETİK SEMPOZYUMU:
“KENT ESTETİĞİ”
02-04 Kasım 2017,**

**Akdeniz Üniversitesi Mimarlık Fakültesi
Konferans Salonu, ANTALYA**

ÖZET KİTABI

**INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF
AESTHETICS : “AESTHETICS OF THE CITY”
02-04 November 2017,**

**Akdeniz University Faculty of Architecture,
Conference Hall, Antalya – TURKEY**

ABSTRACTS BOOK

ULUSLARARASI ESTETİK SEMPOZYUMU: “KENT ESTETİĞİ”

02-04 Kasım 2017,

Akdeniz Üniversitesi Mimarlık Fakültesi Konferans Salonu, ANTALYA

ORGANİZASYON KOMİTESİ

Prof.Dr. Mustafa DENKTAŞ
Özge KÖKSAL
Dr. E. Murat ÇELİK
Doç.Dr. Kemal Reha KAVAS
Yrd.Doç.Dr. İbrahim BAKIR

Akdeniz Üniversitesi Mimarlık Fakültesi Dekanı
Mimarlar Odası Antalya Şubesi Başkanı
Sanart Estetik ve Görsel Kültür Derneği Başkanı
Akdeniz Üniv. Mimarlık Fakültesi Dekan Yrd.
Akdeniz Üniv. Mimarlık Fak. Mimarlık Bölüm Bşk.

BİLİM KURULU

Prof.Dr. Jale Nejdet ERZEN

Sempozyum Başkanı,

Dünya Estetik Kurumu Başkanı,

Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Ankara

Prof.Dr. Joseph MARGOLIS

Dünya Estetik Kurumu Onursal Başkanı ve Daimi Üyesi

Temple Üniversitesi, Philadelphia, ABD

Prof.Dr. Krystyna WILKOSZEWSKA,

Dünya Estetik Kurumu 1. Başkan Yrd.

Jagiellonian Üniversitesi, Krakov, Polonya

Prof. Dr. Miodrag SUVAKOVIC

Dünya Estetik Kurumu 2. Başkan Yrd.

Belgrad Üniversitesi, Belgrad, Sırbistan

Prof.Dr. Vladimir MAKO

Belgrad Üniversitesi, Belgrad, Sırbistan

Prof.Dr. Aleš ERJAVEC

Ljubljana Üniversitesi, Ljubljana, Slovenya

SEMPOZYUM SEKRETERYASI

Öğr.Gör. Ayşe ŞEKERCİ
Arş.Gör. Şerife İNCEDEMİR
Arş.Gör. Sezen Başak ÖZÜNUR
Savaş YARLIĞAN

Akdeniz Üniversitesi, Antalya.

Akdeniz Üniversitesi, Antalya.

Akdeniz Üniversitesi, Antalya.

Mimarlar Odası Antalya Şubesi.

DAVETLİ KONUŞMACILAR:

Prof.Dr. Joseph MARGOLIS
Prof.Dr. Jale Nejdet ERZEN
Prof.Dr. Krystyna WILKOSZEWSKA
Prof. Dr. Miodrag SUVAKOVIC
Prof.Dr. Vladimir MAKO
Prof.Dr. Cânâ BİLSEL
Prof.Dr. İclal DİNÇER
Prof.Dr. Nevzat ÇEVİK
Doç.Dr. Anlı ATAÖV
Doç.Dr. Hacer MUTLU DANACI
Doç.Dr. Kemal Reha KAVAS
Doç.Dr. Özgür YAREN
Yrd.Doç.Dr. Hakan ATAY
Yrd.Doç.Dr. Nedim KEMER
Dr. E. Murat ÇELİK

Temple Üniversitesi, Philadelphia, ABD.

Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Ankara.

Jagiellonian Üniversitesi, Krakov, Polonya

Belgrad Üniversitesi, Belgrad, Sırbistan.

Belgrad Üniversitesi, Belgrad, Sırbistan.

Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Ankara.

Yıldız Teknik Üniversitesi, İstanbul.

Akdeniz Üniversitesi, Antalya.

Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Ankara.

Akdeniz Üniversitesi, Antalya.

Akdeniz Üniversitesi, Antalya.

Ankara Üniversitesi, Ankara.

Mersin Üniversitesi, Mersin.

Başkent Üniversitesi, Ankara.

Ankara Üniversitesi, Ankara.

INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF AESTHETICS : “AESTHETICS OF THE CITY”

02-04 November 2017,

**Akdeniz (Mediterranean) University, Faculty of Architecture Conference Hall,
Antalya - TURKEY**

ORGANIZATION COMMITTEE

Prof.Dr. Mustafa DENKTAŞ	Dean, Akdeniz Univ., Faculty of Architecture
Özge KÖKSAL	President, Chamber of Architects in Antalya
Dr. E. Murat ÇELİK	President, Sanart Association of Aesthetics
Assoc.Prof.Dr. Kemal R. KAVAS	Associate Dean, Akdeniz Univ. Fac. of Arch.
Assist.Prof.Dr. İbrahim BAKIR	Chair, Akdeniz Univ. Fac. of Arch. Dept. of Arch.

SCIENTIFIC COMMITTEE

Prof.Dr. Jale Nejdet ERZEN	President of the Symposium President, IAA (International Association for Aesthetics) Middle East Technical University, Ankara, Turkey
Prof.Dr. Joseph MARGOLIS	Honorary President and Life Member, IAA Temple University, Philadelphia, United States
Prof.Dr. Krystyna WILKOSZEWSKA,	1 st Vice-President, IAA Jagiellonian University, Krakow, Poland
Prof. Dr. Miodrag SUVAKOVIĆ	2 nd Vice-President, IAA University of Belgrade, Serbia
Prof.Dr. Vladimir MAKO	University of Belgrade, Serbia
Prof.Dr. Aleš ERJAVEC	University of Ljubljana, Slovenia

SYMPOSIUM SECRETARIAT

Instructor Ayşe ŞEKERCİ	Akdeniz (Mediterranean) University, Antalya, Turkey
Res. Assist. Şerife İNCEDEMİR	Akdeniz (Mediterranean) University, Antalya, Turkey
Res. Assist. Sezen Başak ÖZÜNÜR	Akdeniz (Mediterranean) University, Antalya, Turkey
Savaş YARLIĞAN	Chamber of Architects, Antalya Branch, Turkey

INVITED SPEAKERS:

Prof.Dr. Joseph MARGOLIS	Temple University, Philadelphia, United States
Prof.Dr. Jale Nejdet ERZEN	Middle East Technical University, Ankara, Turkey
Prof.Dr. Krystyna WILKOSZEWSKA	Jagiellonian University, Krakow, Poland
Prof. Dr. Miodrag SUVAKOVIC	University of Belgrade, Serbia
Prof.Dr. Vladimir MAKO	University of Belgrade, Serbia
Prof.Dr. Cânâ BİLSEL	Middle East Technical University, Ankara, Turkey
Prof.Dr. İclal DİNÇER	Yıldız Technical University, İstanbul, Turkey
Prof.Dr. Nevzat ÇEVİK	Akdeniz (Mediterranean) University, Antalya, Turkey
Assoc.Prof.Dr. Anlı ATAÖV	Middle East Technical University, Ankara, Turkey
Assoc.Prof.Dr. Hacer M. DANACI	Akdeniz (Mediterranean) University, Antalya, Turkey
Assoc.Prof.Dr. Kemal R. KAVAS	Akdeniz (Mediterranean) University, Antalya, Turkey
Assoc.Prof.Dr. Özgür YAREN	Ankara University, Ankara, Turkey
Assist.Prof.Dr. Hakan ATAY	Mersin University, Mersin, Turkey
Assist.Prof.Dr. Nedim KEMER	Başkent University, Ankara, Turkey
Dr. E. Murat ÇELİK	Ankara University, Ankara, Turkey

ULUSLARARASI ESTETİK SEMPOZYUMU: “KENT ESTETİĞİ”
02-04 Kasım 2017,
Akdeniz Üniversitesi Mimarlık Fakültesi Konferans Salonu, ANTALYA

SEMPOZYUM TEMASI

Estetik, kentlilerin günlük yaşam deneyimleriyle veya kentin daha sanatsal ve kültürel yönleriyle ilişkili olan, bireylerin sosyal ilişkilerini ve kişisel farkındalıklarını yükselten, duygu durumlarını, davranışlarını ve ekonomiyi etkileyen bir veridir. Dolayısıyla estetik aralarında mimarlık, planlama, güzel sanatlar ve sosyal bilimlerin olduğu birçok disiplin ile güçlü ilişkiler kurmaktadır.

Bir kent, temelde görsel biçimlerindeki, kültürel etkinliklerindeki veya genel kentsel pratik faaliyetlerindeki estetik nitelikleri dolayısıyla hoşça yaşanabilen veya basitçe hayatın sürdürülebildiği bir yer olarak değer kazanır.

Kırsal veya uluslararası göçten dolayı hızla büyüyen veya demografik kayıp dolayısıyla küçülen kentlerde kent estetiği hayati öneme sahip olur ve büyük ölçüde etkilenir. Bu tür kentlerin çoğu kırsaldan göçün yüksek olduğu gelişmekte olan ülkelerdedir fakat, aynı zamanda, olumsuz değişimler ekonomik kriz ve yoksullaşmaya maruz kalan kentlerde de görülmektedir. Türk kentleri de demografik değişim, kültürel değişim ve yapılaşma ve toprak kullanımını etkileyen yeni ekonomik programlar nedenleriyle büyük dönüşümlerden geçmektedir. Sempozyum Türkiye ve farklı ülkelerdeki kentsel bağlamların estetik açıdan tartışılması için bir uluslararası ve disiplinler arası platform oluşturmayı amaçlamaktadır.

Sempozyum davetli konuşmacılar ile organize edilmekte olup tüm dinleyicilere açıktır. Sempozyum dilleri İngilizce ve Türkçe olup simultane tercüme bulunmaktadır.

Sempozyumda farklı oturumlarda ele alınacak olan alt temalar aşağıdaki şekildedir:

- Kent ve Çevre Estetiği
- Kent Estetiği ve Yer Kavramı
- Estetik ve Kentsel Hafıza
- Sanatta Kentin Estetik Temsilleri
- Estetik, İşlev ve Kentler

INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF AESTHETICS : “AESTHETICS OF THE CITY”

02-04 November 2017,

Akdeniz University Faculty of Architecture, Conference Hall, Antalya – TURKEY

THE THEME OF THE SYMPOSIUM

Aesthetics, whether it concerns the everyday experiences of citizens or the more artistic and cultural aspects of a city, is one of the most important givens that elevate the social relationships and the personal consciousness of individuals, also affecting moods and behaviors, not to mention economy. Therefore aesthetics has strong relations with many disciplines such as architecture, planning, arts and social sciences.

It is primarily through its aesthetic qualities, whether in visual forms, in cultural performances or in the general practical workings of a city that a city can be qualified as being pleasantly livable or simply a place of survival.

In cities that are growing rapidly due to rural or foreign migration and also in cities that are shrinking due to demographic loss, that urban aesthetics becomes vital and is greatly affected. Most of such cities are in developing countries where immigration from the land is great. But, negative changes also come about in cities that face economic crisis and impoverishment. Turkish cities are undergoing great transformations due to demographic change, cultural change and new economic programs that affect building and land use. The symposium aims to develop an international and interdisciplinary platform for the discussion of urban contexts in Turkey and in other countries from the perspectives of aesthetics.

The symposium is organized on an invitational basis for the speakers, and will be open to all audience. It will take place in English and Turkish, with simultaneous translation.

The sub-themes of the symposium, which are discussed by separate sessions are:

- Environmental Aesthetics and the City
- Urban Aesthetics and the Concept of Place
- Aesthetics and Urban Memory
- Aesthetic Representations of the City in Arts
- Aesthetics, Function and Cities

INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF AESTHETICS: AESTHETICS OF THE CITY - PROGRAM

November 02-04, 2017 – Antalya / Turkey

ULUSLARARASI ESTETİK SEMPOZYUMU : KENT ESTETİĞİ - PROGRAM

02-04 Kasım 2017, Antalya

Nov. 02, 2017 – Thursday / 02 Kasım 2017 – Perşembe			
08.30 – 10.00	Registration / <i>Kayıt</i>		
10.00 – 10.50	Opening Speeches / Açılış Konuşmaları		
10.50 – 11.10	Coffee Break / <i>Kahve Arası</i>		
11.10 – 12.15	Keynote Speech / Açılış Oturumu		
	11.10 – 12.00	Joseph Margolis	What is a City? / <i>Bir Kent nedir?</i>
	12.00 – 12.15	Questions and Discussion / <i>Sorular ve Tartışma</i>	
12.30 – 13.30	Lunch Break / <i>Öğle Arası</i>		
13.45 – 15.00	Session 1 / Oturum 1		
	Environmental Aesthetics and the City / Kent ve Çevre Estetiği		
	(English session with simultaneous translation into Turkish / <i>İngilizce oturum, Türkçe'ye simultane tercüme</i>)		
	Session Chair / <i>Oturum Başkanı</i>		Krystyna Wilkoszewska
	13.50 – 14.10	Anlı Ataöv	The meaning of environmental aesthetics: For whom? For what? / <i>Çevre estetiğinin anlamı: Kime göre? Ne için?</i>
	14.10 – 14.30	Vladimir Mako	City and Perception of Fragmented Reality: Aesthetic Issues / <i>Kent ve Parçalı Gerçekliğin Algısı: Estetik Konular</i>
14.30 – 14.50	Jale Erzen	Urban Space / <i>Kentte Dolaşım</i>	
14.50 – 15.00	Questions and Discussion / <i>Sorular ve Tartışma</i>		
15.00 – 15.20	Coffee Break / <i>Kahve Arası</i>		
15.20 – 16.30	Session 2 / Oturum 2		
	Urban Aesthetics and the Concept of Place / Kent Estetiği ve Yer Kavramı		
	(English session with simultaneous translation into Turkish / <i>İngilizce oturum, Türkçe'ye simultane tercüme</i>)		
	Session Chair / <i>Oturum Başkanı</i>		Vladimir Mako
	15.20– 15.40	Miodrag Suvakovic	Fundamental Issues and Indices : Aesthetics of Architecture / <i>Temel Konular ve Göstergeler: Mimari Estetik</i>
15.40 – 16.00	Cânâ Bilsel	Places and Non-Places in Today's Cities: Place Making Question and Environmental Aesthetics in Urban Design / <i>Günümüz Kentlerinde Yer ve Yer Olmayanlar: Kentsel Tasarımda "Özgün Yer" Yaratma Sorunsalı ve Çevre Estetiği</i>	
16.00 – 16.20	Kemal Reha Kavas	Reading "Non-Places" as Spaces of Environmental Anesthesia / <i>"Yok-Yerleri" Çevresel Anestezinin Mekânları olarak Okumak</i>	

INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF AESTHETICS: AESTHETICS OF THE CITY - PROGRAM

November 02-04, 2017 – Antalya / Turkey

ULUSLARARASI ESTETİK SEMPOZYUMU : KENT ESTETİĞİ - PROGRAM

02-04 Kasım 2017, Antalya

	16.20 – 16.30	Questions and Discussion / <i>Sorular ve Tartışma</i>	
16.30 – 16.50	Coffee Break / <i>Kahve Arası</i>		
16.50– 18.00	Session 3 / Oturum 3: Aesthetics and Urban Memory / Estetik ve Kentsel Hafıza (Turkish session with simultaneous translation into English / <i>Türkçe oturum, İngilizce'ye simultane tercümesi</i>)		
	Session Chair / <i>Oturum Başkanı</i>	Cânâ Bilsel	
	16.50 – 17.10	İclal Dinçer	İdeoloji - Korumak/Korumamak – Kamusal Mekan Kavramları Işığında Kent Estetiğine Bakmak / <i>Ideology – Preserving / Not Preserving: Seeing Urban Aesthetics through the Concepts of Public Space</i>
	17.10 – 17.30	Nevzat Çevik	Şehrin Cazibesi / <i>The Grace of the City</i>
	17.30 – 17.50	Hacer Mutlu Danacı	Estetik Bağlamda Kentlilerin Görsel Algısı: Antalya Örneği / <i>The Visual Perception of the Citizens in Aesthetic Context: the Case Study of Antalya</i>
	17.50 – 18.00	Questions and Discussion / <i>Sorular ve Tartışma</i>	

Nov. 03, 2017 – Friday / 03 Kasım 2017 – Cuma

09.30 – 10.45	Session 4 / Oturum 4: Aesthetic Representations of the City in Arts/ Sanatta Kentin Estetik Temsilleri (English session with simultaneous translation into Turkish / <i>İngilizce oturum, Türkçe'ye simultane tercümesi</i>)		
	Session Chair / <i>Oturum Başkanı</i>	Miodrag Šuvaković	
	09.35 – 09.55	Hakan Atay	Whole without a Whole: Fernando Pessoa's Lisbon in Pieces / <i>Bütünsüz Bütün: Fernando Pessoa ve Parça Parça Lizbon</i>
	09.55 – 10.15	Özgür Yaren	"Neo-Rubble Films" in the Age of Urban Transformation Projects / <i>Kentsel Dönüşüm Projeleri Çağında "Yeni Moloz Filmleri"</i>
	10.15 – 10.35	E. Murat Çelik	Literary Cities: Un/Reality of the Fictional / <i>Edebî Kentler: Kurmacanın Gerçek(siz)liği</i>
	10.35 – 10.45	Questions and Discussion / <i>Sorular ve Tartışma</i>	
10.45 – 11.00	Coffee Break / <i>Kahve Arası</i>		

INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF AESTHETICS: AESTHETICS OF THE CITY - PROGRAM

November 02-04, 2017 – Antalya / Turkey

ULUSLARARASI ESTETİK SEMPOZYUMU : KENT ESTETİĞİ - PROGRAM

02-04 Kasım 2017, Antalya

11.00 – 11.55	Session5 / Oturum 5: Aesthetics, Function and Cities/ Estetik, İşlev ve Kentler (English session with simultaneous translation into Turkish / <i>İngilizce oturum, Türkçe'ye simultane tercümesi</i>)		
	Session Chair / <i>Oturum Başkanı</i>	Jale Erzen	
	11.05 – 11.25	Krystyna Wilkoszewska	Deconstructing the city monuments to a war hero: Krzysztof Wodiczko's socio- aesthetic projects / <i>Kentsel anıtları bir savaş kahramanı için yapı bozumuna uğratmak: Krzysztof Wodiczko'nun sosyo- estetik projeleri</i>
	11.25 – 11.45	Nedim Kemer	A Historic Greenway for an Aesthetical Urban Corridorin Ankara / <i>Ankara'da bir Estetik Kentsel Koridor için Tarihsel bir Yeşil Yol</i>
	11.45 – 11.55	Questions and Discussion / <i>Sorular ve Tartışma</i>	
12.15 – 13.45	Round Table Meeting (Administrations of Sanart& International Association for Aesthetics) and Lunch Break / Yuvarlak Masa Toplantısı (Sanart ve Uluslararası Estetik Derneği Yönetimleri) ve <i>Öğle Arası</i>		
14.00 – 15.00	Closing Session / Kapanış Oturumu SessionChairs / <i>Oturum Başkanları</i> : Kemal Reha Kavas & E. Murat Çelik (English session with simultaneous translation intoTurkish / <i>İngilizce oturum, Türkçe'ye simultane tercümesi</i>)		
15.00 – 19.30	<i>The Historical Center of Antalya / Antalya Tarihi Kent Merkezi</i>		
Nov. 04, 2017 – Saturday / 04 Kasım 2017 - Cumartesi			
09.30 – 19.30	Trip to Perge, Aspendos & Side / <i>Perge, Aspendos ve Side Gezisi</i>		

INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF AESTHETICS: AESTHETICS OF THE CITY - PROGRAM

November 02-04, 2017 – Antalya / Turkey

ULUSLARARASI ESTETİK SEMPOZYUMU : KENT ESTETİĞİ - PROGRAM

02-04 Kasım 2017, Antalya

ACILIŞ KONUŞMASI

Bir Kent Nedir?

Prof.Dr. Joseph Margolis

Uluslararası Estetik Derneği Onursal Başkanı ve Yaşam Boyu Üyesi

Temple Üniversitesi, Philadelphia – ABD

Genel olarak kentin estetiğinden bahsettiğimizde, pratikte estetiğe Kant'çı çizgilerle; kentin estetiğine ise çoğunlukla, çokça karşı çıkılan sözde peyzaj estetiği açısından bakma eğiliminde oluyoruz. Ben, bu duruma bambaşka bir açıdan yaklaşma imkânı arıyorum. Öncelikle ben, Kant'çı estetik yargı kavramının açıkça problemlili ve hiç yararlı olmadığı kanısındayım. Bir diğer husus ise, ben; şeffaf biçimde mantık çerçevesinde sıralanabilen ya da açıkça otonom kaygılar arasında sıralanan normatif kaygılar içeren estetik, ahlaki, politik, bilimsel ve diğer her türlü yargıya inanmıyorum. Bunun yanı sıra, kentlerin “estetiğinin” (ya da hatta genel olarak sanatın) takdir edilmesine karşı gösterilen tepkinin, “estetiğin” diğer temel olarak ilgili kaygılardan izole edilerek gösterilmesinin olabilecek en iyi yol olduğunu sanmıyorum. Benim tavsiyem, bu duruma benim “medeni” dediğim çizgide yaklaşmamızdır. Bununla kastettiğim aslında; yuvarlak, birleşik, kapsamlı ve daha bağımsız formda takdir edilebilecek kente, sözde estetik, ahlaki, tarihsel, politik, teknolojik, fonksiyonel ve diğer mümkün olan açılardan bakılabilecek komplike etkileşime sahip bütünsel bir genel bakış üzerinde durmak (bunu ben medeni olarak adlandırıyorum).

Bu noktada; Wittgenstein'in Felsefi Soruşturmalar kitabında yer alan kısa bir yorumda, Wittgenstein'in “Lebensform” (bir “yaşam biçimi”) olarak adlandırdığı önemli ancak geliştirilmemiş kavramının arka planına karşın kentlerin analiziyle göstergebilimsel çizgiler arasında yer alan dil arasında mecazi bir bağlantı içeren, oldukça öğretici bir ipucu görüyorum. Özellikle içinde yaşayanların değişen isteklerine yanıt verme konusundaki işlevselliği açısından bir kentin tarihle eskiyen sakinleri arasında adeta bir “oyun duygusu” olduğuna dair “Lebensform'un” bu şekilde, görünüşte şüpheli olan Kant'çı modelin yerini alacak olan, bir tür kavrama biçimini oluşturmaya çalışıyorum. Örneğin, kentin “estetik” yargılarının neden, mesela bir kentin tarih boyunca nasıl işlediği ve onun mimari yapısının kendine has işleyiş şekli ve özelliklerini kapsayan eşleşimlerini de kapsamaması gerektiğine dair hiç bir sebep göremiyorum. Bu sayede, çoğunlukla dar estetik çizgiler yerine semiyotik çizgilere odaklı, insanların mesken olarak kullandığı ya da faaliyet gösterdiği alanların nasıl incelenmesi gerektiğine yönelik taze bir model sunuyorum.

KEYNOTE SPEECH

What Is a City?

Prof.Dr. Joseph Margolis

**Honorary President and Lifetime Member of the International Association for Aesthetics
Temple University, Philadelphia – USA**

On the whole, in speaking of the aesthetics of the city, practice tends to treat aesthetics much along Kantian lines and the aesthetics of the city more or less in accord with the opposed supposed aesthetics of landscape. I explore the possibilities of approaching the matter in a decidedly different way. For one thing, I regard the Kantian view of aesthetic judgment as distinctly problematic and not terribly helpful. For another, I don't believe aesthetic, moral, political, scientific, and other kinds of judgment involving normative concerns can be perspicuously sorted along logical lines or sorted as distinctly autonomous concerns. Furthermore, I doubt the best way to treat the appreciation of the "aesthetics" of cities (or of the arts in general, for that matter) is well served by isolating the "aesthetic" from other plainly pertinent concerns. I suggest we approach the matter along what I call "civilizational" lines—by which I mean to emphasize a holistic overview that features the complex interplay of would-be aesthetic, moral, historical, political, technological, functional, and other possible approaches to the city capable of yielding a rounded, unified, inclusive, and more free-wheeling form of appreciation (which I name civilizational).

Here, I find an extremely instructive clue in a brief remark of Wittgenstein's, from the *Philosophical Investigations*, involving a figurative connection between the analysis of cities and language along semiotic lines, against the backdrop of Wittgenstein's important but undeveloped account of what he calls a "Lebensform" (a "form of life"). I try to formulate a conception of "Lebensform" as providing, heuristically, a "sense of play" among the historied residents of a city primarily in terms of its functionality in answering to the shifting interests of its inhabitants—thereby displacing the seeming scruple of the Kantian model. For instance, I see no reason why "aesthetic" judgments of the city should not include discursive claims about, say, the way a city has functioned over historical time and congruities involving its particular mode of functioning and features of its architectural presence. In this way, I offer a fresh model of how to examine any space of human dwelling and activity, focused largely along semiotic rather than narrowly aesthetic lines.

Oturum 1

Kent ve Çevre Estetiği

(İngilizce oturum, Türkçe'ye simultane tercümesi)

Oturum Başkanı:
Prof.Dr. Krystyna Wilkoszewska

Session 1

Environmental Aesthetics and the City

(English session with simultaneous translation into Turkish)

Session Chair:
Prof.Dr. Krystyna Wilkoszewska

Çevre estetiğinin anlamı: Kime göre? Ne için?

Doç.Dr. Anlı Ataöv

ODTÜ Mimarlık Fakültesi, Şehir ve Bölge Planlama Bölümü, Ankara.

Estetik kavramı öznel bir deneyim sonucu üretilen bir değerlendirme ile şekillenir. Çevre estetiği ile ilgili çalışmalar bunu kişinin çevresel öğeleri algılaması, algıladığı öğelerle ilgili duygusal ve onu takiben davranışsal tepkiler vermesi ile ilişkilendiren bir çerçevede tartışır. Bu sürecin öznel bir deneyim üzerine kurulduğunu kabul eder. Ancak kentsel alanlarda ortak yaş, sosyo-ekonomik ve kültürel geçmişleri olan kişilerin estetik yargılarının arasında nesnel özellikler bulunduğunu iddia eder. Bu, estetik kavramını bir yandan öznel olarak anlaşılmasını gerektirirken öte yandan bir nesnel özellik olarak kentsel yaşam sürecinde mekânın üretiminin önemli bir ortağı haline de getirir.

Kentsel alanlarda çevre estetiğini anlamaya çalışan araştırmalar bir yandan insanı merkeze koyan bir tavır içerisindeyken öte yandan formun cazibesi ve hâkimiyetinden kurtulamaz. Algılanan öge, duygu ve davranış yelpazesini ve bunlar arasındaki ilişkiyi anlamaya çalışır. Ancak bu çalışmalar üretilmiş form üzerinden öznel yargılama sistemini anlamaya odaklandığı için sınırlı nedensellik bulguları içerisinde kendini kısıtlar. Estetik olgusunun insan deneyimi sonucu oluştuğu ortak bir kabul diyebiliriz. Ancak buna sadece yine insanın ürettiği bir ürün, estetik form, ya da bir sonuç ile ilişkisi çerçevesinde bakmak yerine, estetik formun üretildiği bir süreç içerisinde ele almak estetik olgusunu yaşamın kendisi ile ilişkilendirmeye imkân vermektedir.

Bu bakış açısını biyoloji, tıp, psiko-biyoloji, kuantum fizik ve sinir bilimi gibi diğer alanlarda yapılan yaşamı genel anlamda anlamaya yönelik yapılan çalışmalar desteklemektedir. Bu çalışmalar, insanın da içinde yaşadığı eko-düzenin hücresel düzeydeki bütünlüğünü % 0.01'inin formdan %99.99'unun formsuzdan oluştuğunu ve formsuzun çok boyutlu ve çok yönlü kurduğu ilişkiler ile formu biçimlendiğini göstermektedir. Biyolojide yapılan bazı çalışmalar algılanan formun algılayanın algılama deneyimine bağlı olarak değiştiğini vurgulamaktadır. Buna göre, insan kendi estetiğini yaratacak güce sahiptir. Bu yüzden kurduğu toplumsal sistem içerisinde bu hakka da sahip bulunmaktadır.

Buna dayanarak, estetik olgusunu yaşamın bir parçası olarak ele almak gerekebilir. Bu da, estetiğin kentsel mekânın üretim süreci içerisinde oluşmasına ve ilgili anlamlandırmaların diyalog ve katılım yolu ile insanın ortak katkısı ile inşa edilmesine imkân veren bir yöntemsel yaklaşım ile bakarak mümkün olabilir. Böyle bir yaklaşım, estetiği sadece öznel bir olgudan nesnel bir olguya taşımaz aynı zamanda, estetiği ortak bir şekilde nesnelleştirirken toplumların özgürleşmesine de izin verebilir.

The meaning of environmental aesthetics: For what? For whom?

Assoc.Prof.Dr. Anlı Ataöv

Middle East Technical University Faculty of Architecture

Department of City and Regional Planning, Ankara – Turkey.

Studies on environmental aesthetics discuss the notion of aesthetics in relation to people's perception of the environment, their emotional and behavioral responses to the perceived, and the relationships between them. This directly resumes individual experiences in space. Respectively, the field acknowledges that aesthetic judgement is based on subjective experiences yet it also argues that the objectivity can be found among people with similar age, socio-economic and cultural backgrounds. In urban life processes. While this requires an understanding of aesthetics as a subjective matter, it also calls for deciphering aesthetics as an objective matter as part of space production.

Research on urban environmental aesthetics often positions individuals in the center of the notion yet it is also strongly attracted by the charm of the form. This way of seeking the objectivity often limits research within cause and effect relationships about this experience with the product of people, the aesthetics of the form or the spatial outcome. This excludes the construction of aesthetic form as part of urban life processes.

Studies in other fields such as biology, psychobiology, quantum physics and neurosciences reveal two important discoveries that may shed light to how aesthetics can be undertaken with a wider perspective in urban studies. The first claims that the form composes %0.01 of the experienced ecosystem. The rest %99.99, which is the formless, is composed of multiple dimensions, not being looked as a form to us yet interacting with each other through multiple relations. And it is this interaction which produces the form while shaping and being shaped by the formless. The second discovery argues that the perceived can be shaped with respect to the perception experience of the perceiver. This implies that people have the capacity to create its own aesthetics, and thereby, should have the right to create it in social systems.

With reference to these studies, looking at the form within a life perspective can allow understanding of aesthetics as a process. Then, such a process can be collectively constructed as part of urban space production through the engagement of people and the moderation of dialogue between them. This kind of approach does not only shift aesthetics from a subjective notion to an objective one, but it may also enable the democratization of societies through shared objectification of aesthetics.

Kent ve Parçalı Gerçekliğin Algısı: Estetik Konular

**Prof.Dr. Vladimir Mako,
Belgrad Üniversitesi Belgrad – Sırbistan.**

Bu konu, şehirlerin ve günlük alışkanlıklarımızın, sosyal, kültürel ve buna istinaden estetik taleplerin sabit ancak şekil değiştirebilen süreçleri baz alınarak daha da geliştirilmesinin araştırılmasında görülen çağdaş problemlerden biriyle bağlantılı. Şehirlerin kendilerine has sosyal, ekonomik, kültürel ve politik temellerine bakıldığında, bugün ne oldukları ve gelecekte neye dönüşecekleri sorusu, küresel dünyanın makro problemleriyle uğraşanlar için ilgi çekici sorulardan yalnızca bir tanesidir. Diğer yandan, şehirler hala günlük yaşam alanları, çeşitli kültür ve sosyal unsurların karşılaştığı ve bir yeri ev olarak görme hissini destekleyen, sürekli daha basit ve her daim anlaşılabilir görsel öğelerin olması istenen yerlerdir, ya da biz öyle olduklarını düşünüyoruz.

Günümüzde, şehirlerin temel olarak bir takım, zihinde ya da gerçekte var olan bileşenlere ayrıldığı görülüyor. Bu bileşenler, bina yığınlarının çağdaş şehir ortamında yer alan değişik işlevlere yansıyor. Peki bu bileşenlerin hepsi, bir şehrin parçası mı yoksa küresel ekonomik ve politik, sosyal ve kültürel ticaretin daha tanımlanamayan parçalarını mı temsil ediyor? Bu soru aslında basit bir şehirlinin başkalarıyla günlük iletişim kurduğu işlevsel, psikolojik, gerçeğe dönüşmüş kendine ait alanı düzenleme ihtiyacına yansıyan daha saf bir hisse bağlı. Bu anlamda, estetiğin ve yaratıcılığın, şehrin gerçekliğinin bugün sunduğu parçaları birleştirmeye nasıl yardımcı olabileceği sorusu tartışılmalıdır.

City and Perception of Fragmented Reality: Aesthetic Issues

**Prof.Dr. Vladimir Mako,
University of Belgrade, Belgrade – Serbia.**

The topic is related to one of the contemporary issues in the research of cities and their further development based on constant transformable processes of our everyday habits, social, cultural and by that aesthetic demands. What cities are today and what they will become in the future, regarding their exclusive social, economical, cultural, and political fundamentals is, however, just one of the intriguing questions for those involved into the macro issues of the global world. On the other side, cities are still, or we think that they are, places of everyday living habits, variety of cultural and social encounter, asking more for simple and continually recognizable visual values supporting the feeling of belonging to somewhere one call home.

It seems that today cities are fundamentally divided into a number of compounds, mental and materialized, reflecting on variables of functions that building agglomerations are hosting in contemporary urban environment. Are they all parts of a city, or they present not yet defined fragments of the global economical and political, social and cultural business? This question is linked to a more elemental feeling, reflecting on a simple inhabitant's need to arrange its areal of recognizable functional, psychological, materialized environment through which one is corresponding with others on a everyday base. In this context, the question how aesthetics and creativity can contribute to the idea of connecting a number of fragments that urban reality is offering today, should be discussed.

Kentte Dolaşım

Prof.Dr. Jale Nejdet Erzen

Başkan, Uluslararası Estetik Derneği

Orta Doğu Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakóltesi, Ankara – Türkiye.

Kültürel ve mimari çeşitliliğiyle kent ortamının özgürlük hissi veren ve bizi kuvvetlendiren güçlerini ilk olarak yürürken, hatta toplu taşıma kullanarak, yeni yüzler görerek deneyimleyebiliriz ve iyi düzenlenmiş bir caddeden geçmek bile oldukça zevkli ve zengin bir deneyim olabilir. Yürümek, bedensel algıları ilgilendirir çünkü vücudun fiziksel ortama olan uyumu, insanların kentleriyle sağlıklı bir çevresel etkileşim içerisine girebilmeleri için çok önemlidir.

Dolaşımın, dikey ve yatay uzantıların, fiziksel yapısı, görsel formların kalitesi, katı formların bedenle olan orantılı ilişkisi ve doğanın kapsanması, farklı duyuşsal etmenlerin kalitesi gibi farklı fiziksel unsurlar, kent ortamının karmaşık estetiğini oluşturmaktadır.

Benim sunumum, bu formların analizi ve bu formların, kentlilerin bedenleri ve zihinlerinin yanı sıra sosyal ilişkiler üzerindeki etkilerinin analizi olacaktır.

Urban Space

Prof.Dr. Jale Nejdet Erzen

President, International Association of Aesthetics

Middle East Technical University Faculty of Architecture, Ankara – Turkey.

It is primarily while walking that we can experience the liberating and enriching forces of the urban environment with its cultural and architectural diversity, even if taking public transportation, seeing new faces, riding along a well furnished avenue can also be delightful and enriching. Walking concerns corporeal perceptions and as such the body's orientation within the physical set-up is vital for a healthy environmental interaction of people with their city.

The physical structure of circulation, of vertical and horizontal extensions, the quality of visual forms, the proportional relationship of solid forms to the body and diverse physical factors such as the inclusion of nature, the quality of different sensory factors make up the complex aesthetics of the urban environment.

My presentation will be an analysis of these forms and their effects on the body and mind of citizens as well their effects on social relationships.

Oturum 2

Kent Estetiği ve Yer Kavramı

(İngilizce oturum, Türkçe'ye simultane tercümesi)

Oturum Başkanı:

Prof.Dr. Vladimir Mako

Session 2

Urban Aesthetics and the Concept of Place

(English session with simultaneous translation into Turkish)

Session Chair:

Prof.Dr. Vladimir Mako

Temel Konular ve Göstergeler – Mimari Estetik

Prof.Dr Miodrag Šuvaković
Belgrad Üniversitesi, Belgrad – Sırbistan.

Geleneksel estetik, felsefe ve mimarlık kuramı, şu temel sorunun sorulmasıyla ve bu soruya cevap aranmasıyla başlar: *Mimarlık nedir?* Bu soru, kavramsal, morfolojiye uygun, olgusal, verimli, işlevsel ve kullanıcı temelli anlamda sorulur.

“Mimarlık nedir?” sorusunun kavramsal anlamı, bir kişinin mimarlığı sunmasını, temsil etmesini, tanımlamasını ve açıklamasını sağlayan kavram ve terimin tanımlanmasıyla ortaya konur.

“Mimarlık nedir?” sorusunun biçimsel - morfolojik etkisi ise doğanın olumsuzluğunu insan dünyasının yaşam alanı ve altyapısının planlamasına dönüştüren yöntemin teknik/teknolojik potansiyelinde ayırt edilmektedir. Doğanın olumsuzluğu sıfatındaki bir durum, planlanmış bir dünya kurmaya yönelik mimari stratejiler ve taktiklerin karşısında durmaktadır. Bir başka deyişle, mimarlık mesleği jeolojik ve doğal toprağı *yok-yer* halinden *yer* haline dönüştürür ve mesken somutlaştırılırken ve oluşturularak (yaratmak, tasarlamak, şekillendirmek, düzenlemek) ortaya çıkarılırken, yani “verimli bir yaşam alanı”nı yaratıcı ve tarafsız bir insan dünyası olarak tasarlayıp, ortaya çıkarıp ve yerine koyarken, bir meskende yaşamak ya da bir mesken inşa etme anlamında bir yere çevirir.

Fundamental Issues and Indices – Aesthetics of Architecture

Prof.Dr Miodrag Šuvaković

University of Belgrade, Belgrade – Serbia.

The traditional aesthetics, philosophy, and theory of architecture begin by asking the following fundamental question and searching for an answer: *What is architecture?*, in a conceptual, formal-morphologic, phenomenal, productive, functional, and user-based sense.

The conceptual sense of the question “What is architecture?” is realised by identifying the meaning of the concept and term that allow one to present, represent, identify, and explain architecture.

The formal-morphologic effect of the question “What is architecture?” is recognised in the technical/technological potential of the practice that transforms the contingency of nature into the planning of living space and the infrastructure of the human world. The contingency of nature *qua* event is confronted by architectural strategies and tactics of building a planned world. In other words, architectural practice transforms geological and natural soil from a *non-place* into a *place* and then into a place in terms of inhabiting or building a habitat, while habitation is embodied and made present by forming (creating, designing, shaping, engineering) and that means conceiving, presenting, and positing “productive living space” as a creative objective human world.

Günümüz Kentlerinde Yer ve Yer Olmayanlar: Kentsel Tasarımda “Özgün Yer” Yaratma Sorunsalı ve Çevre Estetiği

**Prof.Dr. Cànâ Bilsel,
ODTÜ Mimarlık Fakültesi, Mimarlık Bölümü, Ankara.**

Kentler, kent toplumlarının belirli bir süreç sonucunda oluşturdukları, onların yaşam biçimlerini, doğayla kurdukları ilişki biçimlerini, toplumsal-mekânsal pratiklerini, etik ve estetik anlayışlarını yansıtan kültürel oluşumlar olarak tanımlanabilirler. Bu nitelikleriyle Camillo Sitte ve Aldo Rossi gibi kimi mimarlık ve kent kuramcılarınca, toplumların kuşaklar boyunca kolektif olarak meydana getirdikleri, estetik değerler içeren yapıtlar olarak da görülmüşlerdir. Geçmişte geleneksel toplumların oluşturduğu kentler belirli bir bütünsellik, doğayla uyum ve dil birliği sergilerken, modernleşme sürecinde bu bütünsellik ve uyumun yerini, kaosa varabilen bir karmaşıklığa bıraktığı izlenir. Dünya metropollerini toplumsal, ekonomik ve kültürel dinamizmin ifadesi olan estetik karmaşıklık ve çeşitlilik çekici kılar. Öte yandan sınırsız biçimde devleşen, yoksul kitlelerin çeperlerine yığıldığı megapollerde kentin estetik bütünlüğünden söz etmek artık olanaklı değildir. Hızlı toplumsal, ekonomik ve kültürel değişim dinamiklerinin sonucunda kentsel çevrede ortaya çıkan karmaşa ve karmaşıklık karşısında, yapay biçimde “kimlik” oluşturmayı hedefleyen “kent estetiği” yaklaşımları ise yüzeysel kalmaktan öteye gidememektedir.

Bu sunuşta “kent estetiği” sorunsalı, sığ bir üslup egzersizi olmanın ötesinde “çevre estetiği” kapsamında, insanın çevresiyle kurduğu çok boyutlu ilişkiler üzerinden tartışılacaktır. Çevre estetiği, insanı, çevresini duyularıyla algılayan, bedeniyle deneyimleyen ve çevresiyle bütünleşen bir varlık olarak gören bir felsefi yaklaşıma dayanır. Kentsel tasarım kuramlarında olduğu gibi, çevre psikolojisinin algı ve biliş kuramlarından yararlanan bu yaklaşım, esas olarak fenomenolojik bir dünya görüşünü yansıtır. Bu bağlamda, kentsel estetik sorunsalı, öncelikle insanın doğal ve yapısal çevre ile kurduğu ilişkiler ve “yer duygusu” kapsamında tartışılacaktır.

Places and Non-Places in Today's Cities: Place Making Question and Environmental Aesthetics in Urban Design

**Prof. Dr. C n  Bilsel,
Middle East Technical University,
Faculty of Architecture, Department of Architecture, Ankara, Turkey.**

Cities can be defined as cultural phenomena, created by societies, reflecting their ways of life, their relations with the nature, their socio-spatial practices and their ethic and aesthetic understanding. Theoreticians of architecture and urbanism, Camillo Sitte and later Aldo Rossi interpreted cities as collective  uvres that embody intrinsic aesthetic values. However, the harmony with nature and aesthetic coherence that have been inherent in historic towns, have been lost with the processes of modernization and ongoing urbanization of the world. Metropolises have been characterized by aesthetic complexity, expression of economic dynamism and cultural diversity. Faced with the complexities and contradictions resulted from rapid sociocultural and economic changes, one can not talk anymore about aesthetic coherence and integrity in today's megalopolises. While searches for urban aesthetics in the name of "place identity" have been mostly constrained with motivations of social distinction, "non-places" become commonplace.

In this presentation, rather than a stylistic exercise, urban aesthetics will be interpreted from the perspective of environmental aesthetics, based on a phenomenological approach that sees human beings' perception and experience of the environment. In this context, the question of urban aesthetics will be discussed with particular focus on the notion of "sense of place" and existential relations of human beings with the natural and built-environment in which they live.

“Yok-Yerleri” Çevresel Anestezinin Mekânları olarak Okumak

Doç. Dr. Kemal Reha Kavas

Akdeniz Üniversitesi Mimarlık Fakültesi, Mimarlık Bölümü, Antalya.

Kentsel ve mimari mekânda insan deneyimi; beden, mekân ve hafıza arasındaki ilişkinin doğasıyla karakterize edilmektedir. Bu ilişkilerin güçlü süreklilikler üzerinden tanımlandığı koşullarda belli bir yaşam alanına aidiyet hissi gelişebilmektedir. “Yer” kavramı, bu aidiyet hissinin oluşturulmasına istinaden tartışılabilir. Bu çalışma, kentsel ve mimari mekândaki insanî deneyimin değerini “yer” inşasıyla ilişkili olarak yargılamak üzere estetik ölçütler önermektedir. Bu kapsamda, “yer”, “estetik” kavramları ve bunlar arasındaki ilişkiler araştırılmaktadır.

Marc Augé “yok-yer” kavramını, bağlamsal ilişkilerden yoksun, standartlaşmış mekânsal tasarımları temsil etmek için kullanmaktadır. Havaalanları, uçaklar, süpermarketler, alışveriş merkezleri ve otel zincirleri “yok-yer” için örnekler teşkil etmekteyken kimliğe ve tarihe bağlı olan “yerler” uzun tarihsel süreçlerde karakteristik bağlamlar ile ilişkili olarak inşa edilmiştir. Dolayısıyla “yer” insan ve çevre arasındaki bütünleşmeyle tanımlanmaktadır ve hafızanın inşasına dayalıdır. Söz konusu bütünleşme ve inşa çevrenin algılanmasını ve yorumlanmasını kurgulayan tamamlanmış bir duyuşsal katılım, tüm insan duyuşlarının senteziyle oluşturulmaktadır. Bu sentez, eski Yunancadaki orijinalinde duyumsallık ya da duyulur algı anlamını karşılayan “estetik” sahasının bir sorunudur.

“Estetik”, tüm bedeni kapsayan derin duyuşsal katılım ya da duyuşsal sentezi niteler, beden ve çevresi arasındaki engin devamlılığa işaret eder ve kentsel ve mimari hafıza üzerinden güçlü bir aidiyet hissi oluşturur. Buna rağmen çağdaş dünyada bu kapsamlı terim yüzeysel dekorasyon anlamına indirgenmiştir. Bu terimin doğru anlamını yeniden tesis etmek amacıyla halk arasında da duyuşların kısıtlanması anlamına gelen “anestezi” terimi bir araç olarak görülebilir. Tam duyuşsal katılım ve çevresel farkındalığın yaşandığı gerçek “estetik” durum, anestezinin karşıtıdır.

Görünürde ilişkisiz sayılabilen “yok-yer” ve “anestezi” kavramları daha önce yapılmadığı şekilde ilişkilendirildiklerinde, çağdaş kentsel ve mimari mekanların anlaşılması, incelenmesi ve karşılaştırılması için verimli bakış açıları sağlamaktadır. Bunun ardından “yok mekanlar”, “çevresel anestezi” olarak incelenebilmektedir. Bu çalışma; böylelikle kelimenin gerçek anlamıyla “estetik” kriterinin, mimarinin değerinin belirlenmesi ve “mekan” ve “yok mekanların” tanımlanabilmesi için geliştirilebileceğini ortaya koymaktadır.

When the seemingly unrelated concepts of “non-place” and “anesthesia” are thought in relation with each other in an unprecedented way, they open up prolific perspectives for understanding, evaluating and comparing contemporary urban and architectural spaces. Then “non-places” can be reviewed as spaces of “environmental anesthesia”. This study argues that, in this way an “aesthetic” criteria, in the true sense of the word, can be developed for judging the value of architecture and identifying “places” and “non-places”.

Reading “Non-Places” as Spaces of Environmental Anesthesia

Assoc.Prof.Dr. Kemal Reha Kavas
Akdeniz (Mediterranean) University Faculty of Architecture,
Department of Architecture, Antalya – Turkey.

Human experience in urban and architectural space is characterized by the nature of the relation between body, space and memory. If these relations are defined through strong continuities the sense of belonging to a certain habitat can be developed. The concept of “place” is can be discussed with respect to the construction of this sense of belonging. This study proposes aesthetic criteria for judging the value of human experience in urban and architectural space in relation with the construction of “place”. In this framework the concepts of “place”, “aesthetics” and their relations are explored.

Marc Augé uses the concept of “non-place” for representing standardized spatial designs devoid of contextual relations. Airports, aircrafts, supermarkets, shopping malls and hotel chains exemplify “non-place.” Whereas “places” related with identity and history have been constructed in long historical process and in relation with characteristic contexts. Therefore “place” is defined by the integration between man and environment and based upon the construction of memory. This integration and construction is established through a complete sensual engagement, a synthesis of all human senses that make up the perception and interpretation of the environment. This synthesis is an issue of “aesthetics”, which, in its original meaning in ancient Greek, stands for sensuality or sensed perception.

“Aesthetics,” signifies deep sensual engagement or sensual synthesis, incorporating the entire body. It implies a profound continuity between the body and its environment and establishes a strong sense of belonging through urban and architectural memory. However, in the contemporary world this comprehensive term is reduced to surface decoration. In order to restore the meaning of the term “anesthesia”, a publicly known term signifying the blocking of sensations, can be regarded as a tool. The real “aesthetic” situation, where there is complete sensory engagement and environmental consciousness, is the opposite of anesthesia.

When the seemingly unrelated concepts of “non-place” and “anesthesia” are thought in relation with each other in an unprecedented way, they open up prolific perspectives for understanding, evaluating and comparing contemporary urban and architectural spaces. Then “non-places” can be reviewed as spaces of “environmental anesthesia”. This study argues that, in this way an “aesthetic” criteria, in the true sense of the word, can be developed for judging the value of architecture and identifying “places” and “non-places”.

Oturum 3

Estetik ve Kentsel Hafıza

(Türkçe oturum, İngilizce'ye simultane tercümesi)

Oturum Başkanı:

Prof.Dr. Cânâ Bilsel

Session 3

Aesthetics and Urban Memory

(Turkish session with simultaneous translation into English)

Session Chair:

Prof.Dr. Cânâ Bilsel

İdeoloji - Korumak/Korumamak: Kamusal Mekân Kavramları ışığında Kent Estetiğine Bakmak

**Prof.Dr. İclal Dinçer,
Yıldız Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi
Şehir ve Bölge Planlama Bölümü, İstanbul.**

Estetik ve ideoloji arasındaki karmaşık ilişkilerin somutlaştığı, vücut bulduğu kent mekânını bu ilişkiler bağlamında çözümlenmek şehircilik biliminin öteden beri merak uyandıran bir tartışma alanını oluşturur. Kentte var olanı korumak ve/veya yeniyi yaratmak üzerinden sürdürülen bu tartışmaların bir diğer boyutu da kamusal mekân/kamusallık ile olan ilişkilendirmelerdir.

Bu bağlam içinde bildiri, Türkiye pratiğinde kamusal mekânda yaşanmakta olan kentsel estetik tartışmalarını ideolojik arka planıyla ilişkilendirmiş ve kentsel mekânda örneklendirmiş çalışmalardan bir seçki sunmayı hedeflemektedir. Bu kapsamda önce konuya ilişkin bilimsel literatür, arkasından yazılı medya taranarak bu alandaki yakın dönem birikimi ortaya çıkarılacaktır. Ele alınan zaman dilimi bu aşamada 2000 yılından günümüze uzanan dönem olarak tanımlanmaktadır.

Bilimsel yazın ve medya taramasında ortaya çıkan makalelerin, kamusal mekânı oluşturan tüm yapıyı çevre olarak geniş bir yelpazede ele alınması hedeflenmektedir. Bir heykelden, anıtsal bir yapı ya da sivil bir binaya, hatta bir yerleşkeye kadar tüm yapıyı çevrenin sunduğu zengin tartışma konularının çalışıldığı makalelerin irdelenmesiyle, koruma ve yeniyi yaratma ideolojilerinin beslendiği kaynakların keşfedilmesi beklenmektedir.

Bunun yanısıra irdelenen metinlerden beslenerek "söylem-iktidar ilişkisi" hakkında Foucault'a yada "gerçek artık gerçek değildir" diyen Baudrillard'a göndermeler yapılmaya çalışılacaktır. Bu göndermeler Ankara'dan başlayıp Anadolu'nun her yerleşmesinin kamusal alanlarında çeşitli ölçek ve biçimlerde kent kimliğini temsil ettiği savunulan yeni heykellere(!), İstanbul Taksim Meydanında "yeterince estetik bulunmayarak" içten içe çürütülen Atatürk Kültür Merkezi'ne de yorumlar getirecektir.

Ideology – Preserving / Not Preserving: Seeing Urban Aesthetics through the Concepts of Public Space

**Prof.Dr. İclal Dinçer,
Yıldız Technical University Faculty of Architecture
Department of City and Regional Planning, İstanbul.**

Analysing the urban space where the complex relations between aesthetics and ideology becomes present, comes into existence; forms a discussion that has been intriguing in the urbanism science for a long time. Another dimension to these discussions that are maintained through the protection of those present in the city and/or the creation of the new, is their association with the public space/publicity.

In this context, the statement aims to offer a diversity of works that have associated the urban aesthetics discussions going on in the public space within the practice of Turkey with the ideological background and illustrated in urban space. As part of this, first; the scientific literature regarding this topic and then the written media shall be scanned to reveal the recent accumulation in this area. The timeline handled at this stage is defined as the period that stretches from 2000 to present day.

The articles revealed by scanning scientific literature and media are aimed to be considered in an extensive range as a complete structured environment that forms the public space. With the study of the articles that studied the rich discussion topics offered by the completely structured environment from a statue to a monumental structure, a civil building or even a compound, it is expected that sources that feed ideologies on protection and creating new shall be discovered.

In addition, getting support from the studied articles, we will try to make references to Foucault about the “discourse-power relation” or Baudrillard that said “the real is no longer what it used to be”. These references will bring interpretations to the new statues(!) that are defended to be representing the urban identity in different scales and forms in public spaces in Ankara to every settlement of Anatolia as well as the Atatürk Kültür Merkezi (Atatürk Culture Center) that has been secretly consumed in İstanbul’s Taksim Square for “lacking aesthetics”.

Şehrin Cazibesi

Prof.Dr. Nevzat Çevik

Akdeniz Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Arkeoloji Bölümü, Antalya.

Hiçbir canlı yaşadığı yuvayı estetik yapmaya çalışmaz, işlevsel yapmaya çalışır. Bir tek insandır yaşadığı yeri güzelleştirmek isteyen. Estetik duygular sadece insanlar içindir. Uygarlaşma sürecindeki en önemli belirteç de bu nedenlerle içinde yaşadığımız kent ve yapılarıdır. İnsan yerleşimlerinin estetik gelişmişliği uygarlık düzeyiyle eş yükselti gösterir. Uygarlık gelişimini de en iyi mekânlar verir.

Her kentin kendince bir estetiği vardır. Farkları, buldukları yerlerin doğası, iklimi ve tarihsel-kültürel birikimlerinden kaynaklanır. Özgünlüğü de bu değerlere yakınlığına bağlıdır. Kentteki estetik değerler çeşitliliği ise kentin yaşamı boyunca aldığı farklı kültür yüklerinin bir sonucu olarak birikmiştir.

Geçmişin konukları olan orijinal kent parçaları, bugün için, sırtlarındaki hafıza yüküyle bir tür kalıcı enstalasyon, bir tür nadireler kabinesi gibidir. Kaldı ki tarihin yerleştirdiği bu yapılar zamanlarından taşıdıkları görsel farklılıklarıyla kent insanlarını şimdiki zamanda yaşama zorunluluğundan da kurtarırlar. Kentin geçmişinden gelen stok her zaman estetik mimari değer taşımayabilir ama bu durumlarda güzellik yapının tanık olduğu anın aktarımcısı olmasının güzelliğiyle estetiğe katılmaktadır.

Kent ve kent estetiği dendiğinde akla gelen ilk uygarlık Roma'dır. Modern kentin kaynakları planlama, teknik, malzeme ve de estetik olarak asıl Roma İmparatorluk devrinde biçimlenmiş, Rönesans aracılığıyla da bugünkü Avrupa kent dokusunu yaratmıştır. Roma, estetiği işlevsellik içerisinde planlamıştır: Cadde ve forumlarla kent odaklarını oluşturmuş ve bu alanların düzenlemeleri optik kaygılarla yapılmıştır. Yapıların mimari estetiği, mimari bezemeler yanında heykel ve kabartmalarla da desteklenerek, farklı sanat dallarının gücünü yapılar da buluşturan anıtsal bir güzelliğe ulaşılmıştır. İçten dışa mimarlığın sonucu geliştirilen işlevsel mekânlar sadece ihtiyaçları karşılamamış, ince sanat zevkiyle duyguları da doyurmuş ve insanlar yaşadığı kenti, kent dokusu ve yapılar aracılığıyla benimseyerek sevmiş, diledikleri yaşamı onunla biçimlendirmişlerdir. Roma dönemi, halkın servisine sunulan hamam, tiyatro gibi en anıtsal yapı örnekleriyle halkın gönlünü şehir ve mimarlıkla kazanan ve halkın niteliğini içinde yaşadığı estetikle yükselten dönem olmuştur. Bu nedenlerle de Roma'da mimarlık politik cümleler gibi okunur.

Kent estetiği diğer sanat objelerindeki gibi bakılan, elde tutulan estetik değil, içine girilen, içinde yaşanan bir estetiği ifade ederek –mimarlıkla beraber- yaşamın en anlamlı işlevsel güzelliğinin karşılığını verir.

The Grace of the City

Prof.Dr. Nevzat Çevik

Akdeniz University Faculty of Literature Department of Archaeology, Antalya.

No living creature tries to make its nest aesthetical; it tries to make it functional. It is only human that wants to beautify its living space. Aesthetical emotions are only for humans. That is why the most important indicator in the modernization period is the city and structures we inhabit. The aesthetical development of human settlements shows equal level of improvement as the level of civilization. Places give best the level of civilizational development.

Each city has its particular aesthetics. The differences are the result of the nature, climate and historical-cultural background of their locations. Variety of the aesthetical values in the city have been accumulated as a result of the different cultural loads received by the city throughout its lifetime.

With the burden of memory, the original urban fragments that are the guests of the past, are like a permanent installation, a sort of cabinet of rare for today. Moreover, thanks to their visual differences carried over from their times, these structures positioned by history save urban citizens from the obligation of living in present time. The stocks from the history of the city may not always have architectural aesthetics but in such cases, beauty is found in the structure's transmission of the times it has witnessed, contributing the aesthetics.

Rome is the first civilization that comes to mind when talking about city and urban aesthetics. The source of the modern city has been shaped originally during the Roman Empire period in terms of planning, technique, materials and aesthetics while today's European city texture took shape through Renaissance. Rome has planned aesthetics within functionality: It has created urban concentrations with streets and forums while organizing these areas with optical concerns. In addition to architectural ornaments, the architectural aesthetics of the structures have been supported with statues and engravings, reaching a monumental beauty that brings the power of different branches of art together on structures. Functional spaces that were developed as a result of architecture from inside out, have not only met needs but also fulfilled emotions with the pleasure of fine arts, allowing people to embrace the city they inhabit, through the urban texture and structures while shaping the lives they want with it. Roman period has been a period that has won the hearts of the people with cities and architecture through the most monumental structure examples like baths and theatres offered to the public service, and raised the quality of the people through the aesthetics they inhabit. That's why architecture is studied like political sentences in Rome.

Unlike the visible, tangible aesthetics in other art objects, urban aesthetics expresses a sort of aesthetics that is entered and inhabited, defining the most meaningful functional beauty of life with architecture.

Estetik Bağlamda Kentlilerin Görsel Algısı: Antalya Örneği

Doç.Dr. Hacer Mutlu Danacı,

Akdeniz Üniversitesi Mimarlık Fakültesi, Mimarlık Bölümü, Antalya.

İnsanın toplumsal konumu, güvenlik, aidiyet, saygınlık, entelektüel-estetik doyum kentteki gereksinimlerinin karşılanmasıyla yakından ilişkilidir. Yapısal çevre insan psikolojisini estetik bağlamda ve farklı ölçeklerde etkilemektedir. Çevresel bağlamda estetiği biçimsel ve simgesel estetik olarak değerlendirmek mümkündür.

Algılama alanına giren kültürel peyzaj parçasının görüntü kalitesi önemli bir kaygı unsurudur. Şekiller, orantılar, ritim, ölçek, doku, renk, aydınlık, gölge gibi doğal ve yapay çevre özelliklerinde biçimsel estetik aranmaktadır. Pragnanz kanunlarına göre görsel kompozisyon, estetik koşulların izin verdiği ölçüde "iyi" olarak nitelendirilir. "İyi"nin içinde simetri, harmoni, düzen, yalınlık olmalıdır.

Yapılaşmış çevrenin biçimsel estetik kaygısı ise devam eden bir tartışma konusudur. İnsanların yoğun bir yapısal ortamda yaşadığı kentlerde estetik değerin ölçülmesi ve yeni yapılacak düzenlemelerde halkın katılımı gerekmektedir. Estetik değerin ölçülmesinde halkın algısının ve tercihlerinin ölçülmesindeki yöntemlerden biri de anket yapmaktır. Çalışmada bir turizm kenti olan Antalya'dan farklı ölçeklerde görüntü kareleri alınarak anketler yapılmış ve kullanıcıların biçimsel ve simgesel estetik anlayışları açısından algılarını ölçmeye yönelik değerlendirmeler yapılmıştır.

The Visual Perception of the Citizens in Aesthetic Context: the Case Study of Antalya

**Assoc. Prof. Dr. Hacer Mutlu Danacı,
Akdeniz University Faculty of Architecture, Department of Architecture, Antalya.**

Human's social position is closely related with the fulfilment of its safety, belonging, prestige and intellectual-aesthetical satiation and its requirements in the city. Structural environment affects human psychology in terms of aesthetics and under different scales. It is possible to evaluate aesthetics in terms of environment as formal and symbolic aesthetics.

The visual quality of the cultural landscape fragment within the perception zone, is a significant factor of concern. Formal aesthetics is searched in natural and artificial environmental characteristics like shapes, proportions, rhythm, scale, texture, colour, brightness and shadow. According to Pragnanz laws, visual composition qualifies as "good", to the extent allowed by aesthetical conditions. Symmetry, harmony, organization and simplicity must exist with the "good".

Formal aesthetic concern of a structured environment is an ongoing topic of discussion. In cities where people live in a dense structural environment, the measurement of aesthetical value and participation of the public for new modifications are required. One method to measure the public's perception and preferences for the measurement of aesthetic value is to make surveys. Surveys have been conducted by taking different scale photography frames from the tourism city Antalya and there have been assessments to measure the users' perception in terms of their structural and symbolic aesthetic understandings.

Oturum 4

Sanatta Kentin Estetik Temsilleri

(İngilizce oturum, Türkçe'ye simultane tercümesi)

Oturum Başkanı:

Prof.Dr. Miodrag Šuvaković

Session 4

Aesthetic Representations of the City in Arts

(English session with simultaneous translation into Turkish)

Session Chair:

Prof.Dr. Miodrag Šuvaković

Bütünsüz Bütün: Fernando Pessoa ve Parça Parça Lizbon

Yrd. Doç. Dr. Hakan Atay,
Mersin Üniversitesi, Karşılaştırmalı Edebiyat Bölümü, Mersin.

Portekizli şair ve yazar Fernando Pessoa, heteronimleriyle, yani farklı biyografiler ve stilleri olan kurgusal yazar figürleriyle ünlüdür. Sonsuz varyasyona olan düşkünlüğünün görünüşe göre nerede yaşadığı üzerinde büyük bir etkisi olmamıştır çünkü daha olgunlaşmadığı on yedi yaşında Günay Afrika'dan dönüşünün ardından Lizbon'un dışına bir daha asla adımını bile atmamıştır. Bu makalede amacım, Pessoa'nın şehriyle ilişkisini, bazı ilgili metinleri baz alarak analiz etmek. Metinlerden kastım, kesin konuşmak gerekirse: iki adet şiir, bir şehir rehberi ve bir adet son derece düzensiz otobiyografi. Söz konusu şiirler, sırasıyla 1923 ve 1926 tarihli iki adet "Lisbon Revisited" (Lizbon'a Yeniden Bakış) şiiridir ve ikisi de de Pessoa'nın saykodelik heteronimi, Alvaro de Campos tarafından kaleme alınmıştır. Pessoa tarafından 1925 yılının sonlarında daktiloda kağıda aktarılmış olan bir şehir rehberi ise bir sonraki durağımız. Bu rehber sonraları, yayınlamadan bıraktığı materyaller arasında bulunmuştur. Orijinali İngilizce olarak kaleme alınan Lizbon: Bir Turist Ne Görmeli, şehrin tasarrufundaki ana mimari alanlarının ve görülmesi gereken parçalarının içeriğini yavan görünümlü bir biçimde ele almaktadır. Sonuncu fakat aynı derecede önemli olan, Pessoa'nın yarı heteronimi Bernardo Soares'in "bilgi içermeyen otobiyografisi", Huzursuzluğun Kitabı parçaları bütün etrafa dağıtmakta; bu nedenle titizlikle toplanmış ve kitaba yeniden başlamanıza neden olabilmektedir. Aynı içinde yaşayanlar gibi, bir şehir varoluşunu sürdürebilmek için parçalar halinde kalmalıdır. Bütün halinde bu varoluşun hiçbir garantisi bulunmamaktadır. İnsan bir şehirden, kendisinden beklediğinden daha fazla şey bekleyemez. Eşyaları yalnızca onları yayacak yeterli alan oluşturabilmek için toplarsınız. Ve bu döngünün devam edebilmesi için, Pessoa ne parçaların ne de bütünün bir tür nihai değeri olması gerektiğini ortaya koymuş gibi görünüyor.

Whole without a Whole: Fernando Pessoa's Lisbon in Pieces

**Assist.Prof.Dr. Hakan Atay,
Mersin University, Department of Comparative Literature, Mersin – Turkey.**

Portuguese poet and author Fernando Pessoa is well-known with his many heteronyms, that is, fictional writer figures with distinct biographies and styles. His fondness for ceaseless variation seems not to have any great impact on his decision concerning where to live apparently, as upon his return from South Africa at the unripe age of seventeen, he did not step out of Lisbon ever again. In this paper, my aim is to analyze Pessoa's relationship with his city, based on several relevant texts: two poems, a city guide, and an intensely unorganized autobiography, to be exact. The poems in question are the two "Lisbon Revisited" poems, dated 1923 and 1926 respectively, and both of which were penned down by Pessoa's psychodelic heteronym, Alvaro de Campos. A city guide typewritten by Pessoa at the end of 1925 is the next stop on the line. It was found only later among the material that he left unpublished. *Lisbon: What the Tourist Should See*, composed originally in English, takes the inventory of the main architectural sites of the city and the must-see pieces at their disposal in a prosaic-looking fashion. Last but not least, *The Book of Disquiet*, the "factless autobiography" of Pessoa's semi-heteronym, Bernardo Soares, scatters the pieces all around, so meticulously collected before so that it might lead one to start over. A city, like the one living in it, should be in pieces in order to keep existing. There is no guarantee, in the form of a whole, of this existence. One cannot expect more of a city than one does of himself/herself. You collect things only to be able to create enough space on which you can disperse them. And for this cycle to continue, Pessoa seems to assert, neither the pieces nor the whole should bear some ultimate significance.

Kentsel Dönüşüm Projeleri Çağında “Yeni Moloz Filmleri”

Doç. .Dr. Özgür Yaren,

Ankara Üniversitesi, İletişim Fakültesi, Radyo, TV ve Sinema Bölümü , Ankara.

Dev inşaat ve kentsel dönüşüm projeleri, şehirlerin vizyonunu küreselleşme süreçleri doğrultusunda yeniden şekillendirmek için yarışırken, yıkım ve yeniden inşaata yönelik gösterilen devamlı çabalar, dünya çapında kronik kentsel yaralar açmaktadır. Kentsel hafıza, kültür ve toplulukların etkilenmesi açısından yaralı şehirlerin semptomları (Schneider ve Susser tarafından icat edilen bir terim), ister “doğal felaketler”, ister savaşlar, terör ve silahlı çatışmalar, isterse de kentsel dönüşüm projeleri tarafından yaratılmış olsun, hepsi kıyaslanabilmektedir. Sinemada kentsel yaraların takibi, bu kıyaslamanın kapsamını ve etkinliğini sınavabilmektedir. Bu, savaş sonrası dönemin “moloz filmleri” ve kentsel yıkım/inşaat süreçleriyle ilgili çağdaş filmleri kıyaslayan bir çalışmadır.

İkinci Dünya Savaşı'nın hemen ardından çekilen, savaştan dolayı harap olan Almanya'da geçen filmleri tanımlarken “moloz filmleri” terimi; moloz ve harabelerin, estetiğinin ve bu ham görsel malzemenin kurgu fırsatlarının temel mecazını belirlemektedir. Yapılan devasa inşaat projelerinin en nihayetinde Çin, topografisi, şehirleri, insanları ve hafızası üzerinde boşluk etkisi yaratacağı kaygıları üzerine Çinli film yapımcıları Jia Zhangke ve Zhang Yang, “neo-moloz” filmleri diyebileceğimiz filmler çekmektedir. Bu çalışma, iki grup filmi mecazi kalıntıların estetiği, mekan çekimi hakkında sorular, realizm ve belgesel, söylev ve sembolizm açısından kıyaslamaya odaklanmaktadır. Bu kıyaslamanın, Babilli inşaat projeleri ve bunların yıkıcı doğası hususundaki kaygıların sinematik temsillerine daha fazla ilgi uyandırması umut edilmektedir.

“Neo-Rubble Films” in the Age of Urban Transformation Projects

**Assoc.Prof.Dr. Özgür Yaren,
Ankara University, Faculty of Communication
Dept. of Radio, TV and Cinema, Ankara-Turkey.**

As massive construction and urban transformation projects contest for reshaping the vistas of the cities in line with globalization processes, perpetual efforts of destruction and reconstruction create chronic urban wounds around the globe. In terms of affecting urban memory, culture and communities, symptoms of wounded cities (coined by Schneider and Susser), whether they are caused by “acts of nature”, by wars, terror and armed conflicts, or by urban transformation projects- are comparable. Tracing urban wounds in cinema might test the extent and effectiveness of this analogy. This is a comparative study between post-war period “rubble films” and contemporary films dealing with urban destruction/construction processes.

Defining films produced immediately after WWII, set in war-torn Germany, the term “rubble films” marks the fundamental trope of rubble and ruins, its aesthetics, and narrative opportunities of this raw visual material. Driven by the anxieties over the ultimately nullifying effects of massive construction projects on China, its topography, cities, people and memory, Chinese filmmakers Jia Zhangke and Zhang Yang produce what we may call “neo-rubble” films. This study focuses on comparing two sets of films over the aesthetics of ruins trope, questions of location shooting, realism and documentary, discourse, and symbolism. It is hoped that this comparison will stimulate further interest on the disregarded impact of Babylonian construction projects and cinematic representations of anxieties over their destructive nature.

Edebî Kentler: Kurmacanın Gerçek(siz)liği

Dr. E. Murat Çelik

Ankara Üniversitesi, Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi
Felsefe Bölümü, Ankara.

1905 tarihli “Edebi Coğrafya” adlı denemesinde Virginia Woolf şunları yazmıştır: “bir yazarın ülkesi, kendi beyninde bir bölgedir; ve eğer böylesi hayalet şehirleri elle tutulabilir tuğla ve harca çevirmeye çalışırsak, gerçekleri görme riskini göze almamız gerekmektedir . . [bir hayali şehrin] dünyada bulunan şehirlerde herhangi bir karşılığı olduğu konusunda ısrar etmek, bu hayali şehrin büyüsünün yarısını ortadan kaldırmak anlamına geliyor”. Buna karşın James Joyce, Frank Budgen’e yazdığı bir mektupta şunları söylemektedir: “Dublin’in öyle bir resmini ortaya koymak istiyorum ki, bir gün şehir bir anda dünya üzerinden yok olsa, kitabımdan yeniden inşa edilebilsin.” Bu iki bakış açısı, edebi çalışmalarda derin bir çatışmayı temsil etmektedir. Bir yanda edebi objeler (burada edebi şehirler), tamamen hayal ürünleriyken ve elle tutulur gerçeklikten bağımsızken; öte yanda bu edebi objeler elle tutulur gerçekliği o kadar doğru şekilde yansıtır ki, amacı o gerçeklikle tanımlanmak.

Bu noktada, iki bakış açısının da hem doğru hem de yanlış olduğunu belirtmek istiyorum. Woolf’un Londra’sı en az Joyce’un Dublin’i kadar gerçek ve Joyce’un Dublin’i de en az Woolf’un Londra’sı kadar hayalidir. Edebiyatla betimlenen şehirler, elle tutulur şehirleri doğru şekilde taklit ettiklerinden değil, bu elle tutulur şehirleri algımızı yeniden şekillendirdikleri için gerçektir. Ancak, ironik olarak, şehirleri tanıyışımız edebiyatla yeniden şekillendirildiğinde, belirli bir eserde ortaya konulan şehir, doğru bir temsil haline gelmektedir. Bu nedenle burada gerçeklik sabit bir şey olarak değil, sürekli şekli değişen bir şey olarak görünmektedir ve edebiyat bu kinetik sürecin başlıca yollarından biridir.

Literary Cities: Un/Reality of the Fictional

Dr. E. Murat Çelik

Ankara University Faculty of Languages, History and Geography,

Department of Philosophy, Ankara.

Virginia Woolf in her 1905 essay titled “Literary Geography” writes: “a writer’s country is a territory within his own brain; and we run the risk of disillusionment if we try to turn such phantom cities into tangible brick and mortar . . . to insist that [a fictional city] has any counterpart in the cities of the earth is to rob it of half of its charm”. James Joyce, in contrast, in a letter written to Frank Budgen says: “I want to give a picture of Dublin so complete that if the city one day suddenly disappeared from the earth it could be reconstructed out of my book”. These two positions represent a deep conflict in literary studies. On the one hand, literary objects (here literary cities) are purely imaginative constructions, they are independent from the material reality; on the other, they reflect the material reality so accurately that, it aims to identify with that reality.

Here I want to argue that both positions are right and wrong. Woolf’s London is as real as Joyce’s Dublin and Joyce’s Dublin is as fictional as Woolf’s London. The cities depicted in literature are real not because they imitate the material cities in an accurate way, but because they re-shape our cognition of those material cities. However, ironically when our recognition of cities are re-shaped by literature, the city represented in a specific work becomes an accurate representation. Hence, reality here appears not as something fixed, but as something that is always re-shaped and literature is one of the main means of this kinetic process.

Oturum 5

Estetik, İşlev ve Kentler

(İngilizce oturum, Türkçe'ye simultane tercümesi)

Oturum Başkanı:

Prof.Dr. Jale Erzen

Session 5

Aesthetics, Function and Cities

(English session with simultaneous translation into Turkish)

Session Chair:

Prof.Dr. Jale Erzen

Kentsel anıtları bir savaş kahramanı için yapı bozumuna uğratmak: Krzysztof Wodiczko'nun sosyo-estetik projeleri

Prof.Dr. Krystyna Wilkoszewska
Jagiellonian Üniversitesi, Krakov- Polonya.

Krzysztof Wodiczko ABD'de uzun yıllardır yaşayan Polonyalı bir sanatçıdır. Çalışmalarını dünya çapında gerçekleştirmektedir. Sosyal estetiği ve "kötü" savaş hatıralarının kutlanmasına (kitaplarından birinin adı "Savaşın Ortadan Kaldırılması") yönelik eleştirisel tavrını kısaca sunduktan sonra, farklı kentlerde hazırlanan projelerinden bazılarını analiz edeceğim.

Burada yapı bozumuna uğratmaktan kasıt öncelikle bir anıtın sosyal alandaki anlamlarını yok etmek ve daha sonra bu anıtların başka muhtemel anlamlarını aramak olmuştur. Wodiczko'nin projeleri, basit savaş-barış kavramsal mücadelesinin ötesinde bir noktada yer alıyor.

Deconstructing the city monuments to a war hero: Krzysztof Wodiczko's socio-aesthetic projects.

Prof.Dr. Krystyna Wilkoszewska
Jagiellonian University, Krakow- Poland.

Krzysztof Wodiczko is Polish artist living since many years in the USA. He realizes his works throughout the world. After a short presentation of his social aesthetics and his critical attitude to celebration of the "bad" war memory (one of his books is entitled "The Abolition of War") I will analyze some of his projects prepared in different towns.

Deconstruction means here first destruction of the dominating in social space meanings of a monument and then searching for its another possible meanings. Wodiczko's projects are situated beyond the simple war-peace conceptual opposition.

Ankara’da bir Estetik Kentsel Koridor için Tarihsel bir Yeşil Yol

**Yrd.Doç.Dr. Nedim Kemer,
Başkent Üniversitesi, Güzel Sanatlar, Tasarım ve Mimarlık Fakültesi,
Mimarlık Bölümü, Ankara.**

Asya yarımadasının en batı ucunda yer alan Anadolu, Doğu ve Batı arasındaki coğrafi ve kültürel köprüdür. Anadolu binlerce yıllık antropolojik faaliyete ev sahipliği yapmıştır ve bu nedenle benzersiz olan ‘Medeniyetler Beşiği’ adını almıştır. Yarımadaının jeopolitik konumu Anadolu’yu dünyanın en yoğun kültürel köprülerinden biri haline getirmektedir. Köklü tarihi ve jeofiziksel şartları sonucu bu toprak parçası, son bin yılda tarihi yollar ağıyla örülmüştür. Tüm geçmiş medeniyetler, bu toprakları yollarda geliştirmiş ve bu yolları tarih boyunca köprüler, hanlar, kervansaraylar, kuyular ve çeşmeler vb. ile donatmıştır. Bazı tarihi yollar bozularak önemlerini günümüzde kaybetmiş olsalar ve bazılarının da üzerine yollar örülüp geliştirilerek modern yollar olarak hizmete açılmış olsa da, hepsi ‘Küresel Antik Dünyanın Yeşilyolları’ için politik ve coğrafi stratejik yollar ve konumlar olmaları sebebiyle mükemmel örnekler teşkil etmektedir.

Yeşilyol koridorları, şehirlerde ve kırsal alanlarda bulunan insan topluluklarını ve doğal sistemleri bağlayan ve koruyan lineer yapılardır. Yeşilyollar, özünde geçici (kültürel) ve mekânsal (doğal – fiziksel) alanların yanıl unsurlarını bağlayan kentsel ve/ya da bölgesel ölçeklerde uzanmaktadır. Yeşilyollar, kentsel ortamlara mükemmel estetik unsurlar sağlamaktadır. Özellikle şehirler iyice kalabalıklaştığında, yeşilyollar önemli derecede değerli olan estetik açık alanlara katkıda bulunan, kullanışlı çözümlerdir.

Ancyra ve Angora antik yerleşimlerinden ortaya çıkan, modern Türkiye’nin başkenti Ankara, Anadolu’nun ortasında kültürel ve coğrafi olarak zengin, engebeli bir arazide yer almaktadır. Bölgesel olarak Ankara, antik yollar arasında bir dört yol olarak her zaman için stratejik öneme sahip bir merkez olmuştur. Yeşilyol potansiyeli çok olan Ankara’nın doğal koridorlarının büyük çoğunluğu yoğun kentsel mahalleler olarak gelişmiştir. Ancak Ankara hala yeşilyol planlama uygulamaları için benzersiz fırsatlar sunmaktadır. Estetik açık kentsel koridorların geliştirilmesi için bu koridorlar; birden fazla yeşilyol planlama projesine yönelik doğal, kültürel, tarihi ve ekolojik fırsatlar sunmaktadır.

A Historic Greenway for an Aesthetical Urban Corridor in Ankara

**Assist.Prof.Dr. Nedim Kemer,
Başkent University, Faculty of Fine Arts, Design and Architecture,
Dept. of Architecture, Ankara-Turkey.**

Anatolia, the Asia Minor, as the most westerly peninsula of Asia, is the geographic and cultural bridge between the East and the West. Anatolia has been home to millennia of anthropological activities, hence its unique title 'The Cradle of Civilizations'. The geopolitical location of the peninsula makes Anatolia one of the busiest cultural bridges of the world. As a result of its long history and geophysical conditions, the land has been weaved with a network of historic roads over the millennia. All past civilizations developed the land with roads and equipped them by various facilities such as bridges, inns, caravansaries, wells and fountains etc. throughout the history. Although, some of the historic roads deteriorated, ultimately losing their importance today and some of them were paved over and developed to serve as modern roads, all are excellent examples of 'Greenways of the Global Ancient World' due to their politically and geographically strategic courses and locations.

Greenway corridors are linear structures, linking and protecting, while serving human societies and natural systems through the cities and rural environments. Greenways run in urban and/or regional scales essentially connecting the lateral elements from temporal (cultural) and spatial (natural - physical) domains. Greenways provide excellent aesthetic assets to the urban environments. Particularly when cities heavily congested the greenways are useful solutions contributing significantly valuable aesthetic open spaces.

Emerged from the ancient settlements of Ancyra and Angora, Ankara, the capital of modern Turkey, is situated on a culturally and geographically rich rugged terrain in the middle of Anatolia. Regionally, Ankara has always been an important hub thanks to its strategic importance as the crossroads of ancient roads. Majority of the natural corridors of Ankara with many assets for greenway potentials have been heavily developed as dense urban quarters. However Ankara still offers unique opportunities for greenway planning applications. These corridors present natural, cultural, historic and ecological opportunities for multiple greenway planning projects with focus onto aesthetic open urban corridors to be developed.

DAVETLİ KONUŞMACILAR

Prof. Dr. Joseph MARGOLIS (Açılış Konuşmacısı)

Joseph Margolis; Laura H. Carnell Felsefe Profesörü, Amerikan Estetik Derneği Eski Başkanı ve Uluslararası Estetik Derneği Onursal Başkanı ve Yaşam Boyu Üyesi'dir. Master ve Doktora derecelerini Columbia Üniversitesi'nden almıştır. Profesör Morgolis'in ana ilgi alanları arasında insan bilimleri felsefesi, bilgi ve yorum kuramı, estetik, zihin felsefesi, Amerikan felsefesi ve pragmatizm yer almaktadır.

Prof. Dr. Jale Nejdet ERZEN

Jale Nejdet Erzen bir ressam ve sanat tarihçisidir. Lisans ve master derecelerini Amerika Birleşik Devletleri'nde bulunan Los Angeles Art Center College of Design'dan (Sanat Merkezi Tasarım Koleji), Doktora derecesini ise İTÜ'den (İstanbul Teknik Üniversitesi) almıştır. 1974 yılından beri ODTÜ'de (Orta Doğu Teknik Üniversitesi) öğretim üyesi olarak çalışmaktadır. Şu anda IAA (Uluslararası Estetik Derneği) Başkanı olarak görev almaktadır. Başlıca araştırma ilgi alanları arasında modern sanat, mimari ve estetik yer almaktadır.

Prof. Dr. Krystyna WILKOSZEWSKA

Krystyna Wilkoszewska bir felsefe ve estetik profesörüdür ve Krakov, Polonya'da bulunan Jagiellonian Üniversitesi'nin Estetik Anabilim Dalı başkanıdır. Ayrıca Polonya Estetik Derneği Başkanı ve Jagiellonian Üniversitesi'nde kendi kurduğu John Dewey Araştırma Merkezi Direktörü olarak görev almaktadır. Profesör Wilkoszewska, Uluslararası Estetik Derneği Yönetim Kurulu delegeesi ve Orta Avrupa Pragmatizm Forumu Yönetim Kurulu üyesidir. Başlıca ilgi alanları arasında pragmatist felsefe ve estetik, somestetik, post modern felsefe ve sanat, eko-estetik ve kültürler arası çalışmalar yer almaktadır.

Prof. Dr. Miodrag ŠUVAKOVIĆ

Miodrag Šuvaković Doktora derecesini 1993 yılında Belgrad'da bulunan Sanat Üniversitesi'nin Güzel Sanatlar Fakültesi'nden almıştır. Belgrad'da bulunan Müzik Fakültesi'nde uygulamalı estetik profesörü olarak görev almıştır (1996-2015). Şu anda, Medya ve İletişim Fakültesi'nde (Belgrad) uygulamalı estetik & sanat ve medya kuramı profesörü olarak çalışmaktadır. Profesör Šuvaković, Sırbistan Mimari Estetik ve Görsel Sanatlar Derneği Başkanı ve Uluslararası Estetik Derneği 2. Başkan Yardımcısıdır.

Prof. Dr. Vladimir MAKO

Vladimir Mako Belgrad Üniversitesi Mimarlık Fakültesi'nde sanat, estetik ve mimari ve sanatta simgecilik tarihi Profesörü olarak görev almaktadır. Başlıca araştırma ilgi alanları arasında tasarımsal araştırma yöntembilimi, mimari ve 20. yüzyıl kuramları yer almaktadır. Mimari, estetik, ideoloji, etik ve sürdürülebilir tasarım, peyzaj ve kentsel peyzaj alanlarında bir çok makale kaleme almıştır.

INVITED SPEAKERS

Prof. Dr. Joseph MARGOLIS (Keynote Speaker)

Joseph Margolis is the Laura H. Carnell Professor of Philosophy, Past-President of the American Society for Aesthetics, Honorary President and Lifetime Member of the International Association of Aesthetics. He received his M.A and Ph.D from Columbia University. Professor Margolis's main interests are in the philosophy of the human sciences, the theory of knowledge and interpretation, aesthetics, philosophy of mind, American philosophy, and pragmatism.

Prof. Dr. Jale Nejdet ERZEN

Jale Nejdet Erzen is a painter and an art historian. She received her bachelor's and master degree from Los Angeles Art Center College of Design in United States of America and her Ph.D. degree from İTÜ (İstanbul Technical University). She has been working as a lecturer in METU (Middle East Technical University) since 1974. Currently she is the President of the IAA (International Association for Aesthetics). Her major research interests are contemporary art, architecture and aesthetics.

Prof. Dr. Krystyna WILKOSZEWSKA

Krystyna Wilkoszewska is a professor of philosophy and aesthetics, also head of the Department of Aesthetics at the Jagiellonian University in Cracow, Poland. She is the President of the Polish Society of Aesthetics and Director of John Dewey Research Center founded by her at the Jagiellonian University. She is a delegate in the Executive Committee in the International Association for Aesthetics and a member of Board in Central European Pragmatist Forum. Her main interest is in pragmatist philosophy and aesthetics, somaesthetics, postmodern philosophy and art, eco-aesthetics, transcultural studies.

Prof. Dr. Miodrag ŠUVAKOVIĆ

Miodrag Šuvaković received his PhD from the Faculty of Fine Arts at the University of Art in Belgrade in 1993. He has been professor of applied aesthetics at the Faculty of Music in Belgrade (1996-2015). He is a professor of applied aesthetics & theory of art and media, at the Faculty for Media and Communications (Belgrade). He is president of the Society for Aesthetics of Architecture and Visual Arts Serbia. He is the 2nd Vice-President of the International Association for Aesthetics.

Prof. Dr. Vladimir MAKO

Vladimir Mako is a Professor in history of art, aesthetics and symbolism in architecture and art at the Faculty of Architecture, University of Belgrade. His major research interests are design research methodology, architecture and the theories of the 20th century. He is the author of many papers concerned with architecture, aesthetics, ideology, ethics and sustainable design, landscape and cityscape.

Prof.Dr. C n  BİLSEL

C n  Bilsel Mimarlık alanında B.Arch ve M.Arch derecelerini 1987 ve 1989 yıllarında ODTÜ'den (Orta Doğu Teknik  niversitesi) almıştır. Paris X – Nanterre  niversitesi'nde 1990 yılında Sosyoloji ve Kentsel Coğrafya alanında ve Ecole d'Architecture de Paris Belleville'de 1993 yılında Mimari ve Kentsel Tasarım alanında yüksek lisans diploması almıştır. 1996 yılında ise Paris X – Nanterre  niversitesi'nden kent coğrafyası alanında doktora derecesi almaya hak kazanmıştır. Başlıca araştırma ilgi alanları arasında mimari ve kentsel tasarım yer almaktadır.

Prof. Dr. İclal DİNÇER

İclal Dinçer Mimarlık alanında lisans derecesini 1980 yılında İDMMA'dan (İstanbul Devlet Mimar Mühendis Akademisi), master ve Doktora derecelerini ise Şehir ve Bölgesel Planlama alanında Yıldız Teknik  niversitesi'nden 1983 ve 1992 yıllarında almıştır. Kendisi Şu anda Mimarlık Fakültesi Şehir ve Bölgesel Planlama Bölümü'nde profesör olarak görev almaktadır. Profesör Dinçer'in başlıca araştırma ilgi alanları arasında kentsel koruma, kentsel yenileme ve bölgesel eşsizlik yer almaktadır.

Prof. Dr. Nevzat ÇEVİK

Nevzat evik Arkeoloji alanında lisans ve Doktora derecelerini 1985 ve 1991 yıllarında Atatürk  niversitesi'nden (Erzurum, Türkiye) almıştır. Kendisi Şu anda, Antalya Türkiye'de yer alan Akdeniz  niversitesi'nde Arkeoloji Profesörü olarak görev almaktadır. Profesör evik, Türkiye'nin güney batısında bulunan antik Likya bölgesinde yer alan ve büyük öneme sahip olan Rhodiapolis ve Myra-Andriake arkeolojik kazılarının kurucu başkanlığını üstlenmiştir. Arkeoloji ve müzecilik alanlarında araştırma ve uygulama konularında görev almaya devam etmektedir.

Doç. Dr. Anlı ATAÖV

Anlı Ataöv lisans derecesini Orta Doğu Teknik  niversitesi'nden almış, Şehir ve Bölge Planlama alanında Yüksek Lisans ve Doktora derecelerini ise Ohio Devlet  niversitesi'nin programı kapsamında 1994 yılında almıştır. Ataöv ayrıca Norveç Bilim ve Teknoloji Üniversitesi Sosyal Bilim ve Teknoloji Yönetimi Fakültesi'nden 2007 yılında Doktora derecesi almaya hak kazanmıştır. Kendisi Şu anda, Ankara Türkiye'de bulunan Orta Doğu Teknik  niversitesi'nde Doçent Doktor olarak görev almaktadır. Başlıca araştırma ilgi alanları arasında katılımcı planlama, çevresel estetik, eylem araştırma, araştırma yöntemleri ve teknikleri yer almaktadır.

Doç. Dr. Hacer MUTLU DANACI

Hacer Mutlu Danacı Antalya'da bulunan Akdeniz Üniversitesi Mimarlık Bölümü'nde doçent doktor olarak görev almaktadır. Yıldız Teknik  niversitesi'nde mimarlık eğitiminin ardından yüksek lisans ve doktora çalışmalarını Akdeniz Üniversitesi Peyzaj Mimarlığı Bölümü'nde tamamlamıştır. Ana araştırma alanları arasında görsel analiz, mimarlık eğitimi, ekoloji ve yöresel mimari bulunmaktadır.

Prof.Dr. Cânâ BİLSEL

Cânâ Bilsel received her B.Arch and M.Arch degrees in Architecture from METU (Middle East Technical University) in 1987 and 1989. She received a postgraduate diploma in Sociology and Urban Geography from Paris X – Nanterre University in 1990 and in Architecture and Urban Design from Ecole d’Architecture de Paris Belleville in 1993. She received a doctorate degree in urban geography from Paris X – Nanterre University, 1996. Her major research interests are architectural and urban design.

Prof. Dr. İclal DİNÇER

İclal Dinçer received her bachelor’s degree in Architecture from İDMMA (İstanbul State Academy of Engineering and Architecture) in 1980 and her master and Ph.D. degrees in City and Regional Planning from Yıldız Technical University in 1983 and 1992. Currently works as professor at Faculty of Architecture, Department of City and Regional Planning. Her major research interests include urban conservation, urban renewal and regional inequality.

Prof. Dr. Nevzat ÇEVİK

Nevzat evik received his bachelor’s degree and Ph.D. degree in Archeology from Atatürk University (Erzurum, Turkey) in 1985 and 1991. Currently works as a Professor of Archeology at Akdeniz (Mediterranean) University in Antalya, Turkey. He has been the founder director of significant archaeological excavations in Rhodiapolis and Myra-Andriake in the ancient Lycia region of southwest Turkey. He continues to undertake research and implementations in the fields of archaeology and museology.

Assoc. Prof. Dr. Anlı ATAÖV

Anlı Ata v received her BS degree from the Middle East Technical University, her master and Ph.D. degree in City and Regional Planning program from The Ohio State University in 1994. She also received Ph.D. degree in The Faculty of Social Science and Technology Management from Norwegian University of Science and Technology in 2007. Currently works as an Associate Professor at Middle East Technical University in Ankara, Turkey. Her major research interests include participatory planning, environmental aesthetics, action research, research methods and techniques.

Assoc. Prof. Dr. Hacer MUTLU DANACI

Hacer Mutlu Danacı is an associate professor at the Department of Architecture in Akdeniz University, Turkey. After studying architecture in YıldızTeknik University, she completed her doctoral research at the Department of Landscape Architecture in Akdeniz University. Her main research areas are visual assessment, architectural education, ecology and vernacular architecture.

Doç.Dr. Kemal Reha KAVAS

Kavas Mimarlık alanında lisans ve yüksek lisans derecelerini 2002 ve 2005 'de, Mimarlık Tarihi Doktora derecesini ise 2009'da ODTÜ'den almıştır. Antalya'da bulunan Akdeniz Üniversitesi Mimarlık Fakültesi Mimarlık Bölümü'nde öğretim üyesidir. Kavas'ın Anadolu Akdeniz dağlık yerleşimindeki kırsal mimari gelenekte çevre estetiği konulu Doktora tezi, 2009 ODTÜ Yılın Tezi Ödülü'nü kazanmıştır. Başlıca araştırma alanları arasında yöresel mimari, kırsal mimari gelenekler, çevre ve kent estetiği, serbest el çizim, mimarlık tarihi ve kuramı yer almaktadır.

Doç.Dr. Özgür YAREN

Özgür Yaren; 1999, 2002 ve 2008 yıllarında lisans, master ve Doktora derecelerini Ankara Üniversitesi iletişim fakültesi ve Sosyal Bilimler Enstitüsü Radyo, Televizyon ve Sinema Bölümü'nden almıştır. Kaliforniya Üniversitesi'nde Film Araştırmaları programında Doktora sonrası çalışmalarını tamamlamıştır. Ankara Üniversitesi'nde film ve fotoğrafçılık üzerine dersler vermektedir. Araştırma alanları arasında göçmen sineması, Türk sineması, film ve estetik yer almaktadır. Yaren, SANART Estetik ve Görsel Kültür Derneği'nde yönetim kurulu üyesi ve Avrupa Sosyoloji Derneği üyesidir.

Yrd.Doç.Dr. Hakan ATAY

Hakan Atay Felsefe alanında fen bilimleri lisans derecesini 2000 yılında ODTÜ'den (Orta Doğu Teknik Üniversitesi) almıştır. Türk Edebiyatı alanında Master derecesini Bilkent Üniversitesi'nden, Karşılaştırmalı Edebiyat alanında Doktora derecesini ise Binghamton'da bulunan New York Devlet Üniversitesi'nden 2015 yılında almaya hak kazanmıştır. Atay şu anda, Türkiye'de bulunan Mersin Üniversitesi Karşılaştırmalı Edebiyat Bölümü'nde yardımcı doçent olarak görev almaktadır. Başlıca araştırma alanları arasında edebiyat eleştirisi, karşılaştırmalı edebiyat ve modern felsefe yer almaktadır.

Yrd.Doç.Dr. Nedim KEMER

Nedim Kemer 1985 yılında Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi'nden Ziraat Mühendisliği ve Peyzaj Mimarlığı Lisans Derecesi almıştır. Peyzaj Mimarlığı alanında Master Derecesini ise 1992 yılında Pennsylvania Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü'nden almaya hak kazanmıştır. Doktora derecesini 2009 yılında Massachusetts Üniversitesi'nde Bölgesel Planlama alanında yapmıştır. Şu anda Kemer'in araştırma alanları arasında "Çevresel Planlama, Arazi Kullanım Planlaması, Doğal Kaynakların Sürdürülebilir Yönetimi ve Biyomimikri: doğadan ilham alan tasarım ve inovasyon" yer almaktadır.

Dr. Murat ÇELİK

Murat Çelik Felsefe alanında Lisans derecesini Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nden, Sanat ve Felsefe alanında Master derecesini New York'ta bulunan Stony Brook Üniversitesi'nden almış, Doktorasını ise Sussex Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde tamamlamıştır. Çelik şu anda Ankara Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğretim üyesi olarak görev almaktadır. Başlıca araştırma alanları arasında sanat felsefesi, edebiyat felsefesi, okuma deneyiminin yorum bilimi ve fenomenolojisi yer almaktadır. Çelik ayrıca son altı aydır SANART Estetik ve Görsel Kültür Derneği başkanı olarak çalışmaktadır.

Assoc. Prof. Dr. Kemal Reha KAVAS

Kemal Reha Kavas received his B.Arch and M.Arch degrees in Architecture from METU (Middle East Technical University) in 2002 and 2005 and his Ph.D. degree in Architectural History from METU in 2009. Currently works at Akdeniz (Mediterranean) University in Antalya, Turkey. His Ph.D. thesis concerning environmental aesthetics of the rural highlander settlements of the Anatolian Mediterranean has won the 2009 METU Thesis of the Year award. His major research interests include vernacular architecture, rural settlements environmental & urban aesthetics, freehand drawings, architectural history and theory.

Assoc. Prof. Dr. Özgür YAREN

Özgür Yaren received his bachelor, master and Ph.D. degrees at faculty of communication and Institute of Social Sciences, at department of Radio, Television and Cinema from Ankara University in 1999, 2002 and 2008. He completed postdoctoral program of Film Studies at University of California, Berkeley. Currently works as an Associate Professor at Ankara University. Yaren lectures on film and photography, and his research interests include migrant cinema, Turkish cinema, film and aesthetics. He is a board member of SANART Association of Aesthetics and Visual Culture and a member of the European Sociological Association.

Assist. Prof. Hakan ATAY

Hakan Atay received his BSC degree in Philosophy from METU (Middle East Technical University) in 2000. MA degree in Turkish Literature from Bilkent University and Ph.D. degree in Comparative Literature from State University of New York at Binghamton in 2015. He is an assistant professor at the Department of Comparative Literature in Mersin University, Turkey. His main research areas are literary criticism, comparative literature and modern philosophy.

Assist. Prof. Nedim KEMER

Nedim Kemer graduated with a Bachelor's Degree of Agricultural Engineering and Landscape Architecture from the Faculty of Agriculture in the Ankara University in 1985. He received his Master's Degree in Landscape Architecture from the Graduate School of Fine Arts in the University of Pennsylvania in 1992. He received his PhD in Regional Planning from the University of Massachusetts in 2009. His current research interest lies on the areas of "Environmental Planning, Land Use Planning, Sustainable Management of Natural Resources, and Biomimicry: design and innovation inspired by nature"

Dr. Murat ÇELİK

Murat Çelik received his BA in Philosophy from Middle East Technical University, his MA in Arts and Philosophy from Stony Brook University in New York, and completed his PhD at the Department of Philosophy in Sussex University. He is currently a lecturer at the department of Philosophy at Ankara University. His main research areas are philosophy of art, philosophy of literature, hermeneutics and phenomenology of reading experience. He has also been serving as the president of SANART Association of Aesthetics and Visual Culture for the last six months.